

Î N C H E I E R E

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Paraschiv,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Paraschiv
împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii
Societatea cu Răspundere Limitată „Studiogold”, Societatea pe Acțiuni „Estodor-
Com”, Societatea cu Răspundere Limitată „Star Kebab”, Societatea cu Răspundere
Limitată „Stilhol”, Societatea cu Răspundere Limitată „3M-Farm”, Asociația
Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197 cu privire la obligarea debransării
de la rețeaua de alimentare cu apă și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Andrei Paraschiv și a fost admis apelul declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Studiogold” cu casarea parțială a hotărârii din
15 decembrie 2017 a Judecătoriai Chișinău

c o n s t a t ă :

La data de 10 octombrie 2017, Andrei Paraschiv a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la obligarea debransării de
la rețeaua de alimentare cu apă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că pârâtul fără respectarea legislației și actelor
normative, fără acordul gestionarului fondului locativ din str. A. Russo 18/1, mun.
Chișinău, APLP nr. 54/197 și a locatarilor apartamentelor, a efectuat bransarea
agenților economici din blocul nr. 20, str. A. Russo la serviciul public de apă și
canalizare la contorul comun instalat pentru evidența consumului de apă a blocului
locativ.

Reclamantul a afirmat că a fost constatat consum fraudulos de apă a
locatarilor blocului locativ din str. A. Russo 18/1, mun. Chișinău, deoarece
diferența dintre volumul de apă înregistrat la contorul comun și datele contoarelor
instalate în apartamente este pusă pe seama proprietarilor apartamentelor sub
formă de „cotă-parte”.

A menționat că s-a adresat în instanța de judecată cu cereri pentru a fi exclus
consumul pentru „cotele-părți” din ordinele de încasare a numerarului începând cu
luna aprilie 2016, fiindu-i admisă acțiunea.

La sfârșitul lunii august 2017, a indicat că a constatat faptul branșamentului agenților economici la rețeaua de apă și canalizare la blocul locativ din str. A. Russo 18/1, mun. Chișinău.

Reclamantul la data de 30 august 2017 s-a adresat pârâtului cu cerere prealabilă privind deconectarea agenților economici de la blocul locativ, însă cererea nu a fost executată.

A solicitat obligarea pârâtului în termen de 15 zile să debrânșeze de la rețelele de alimentare cu apă și canalizare al blocului locativ din str. A. Russo 18/1, mun. Chișinău agenții economici din blocul locativ nr. 20 din str. A. Russo, mun. Chișinău și încasarea de la pârât a sumei de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, deoarece din cauza comportamentului pârâtului i-a fost creată o stare de indignare, disperare, jignire, nervozitate, disconfort.

Prin încheierea protocolară din 24 octombrie 2017 a primei instanțe, în conformitate cu prevederile art. 67 Cod de procedură civilă, în calitate de intervenienți accesorii au fost atrase persoanele juridice a căror debrânșare de la rețelele de alimentare cu apă o solicitat-o reclamantul, și anume SRL „Studiogold”, SA „Estodor-Com”, SRL „Star Kebab”, SRL „Stilhol”, SRL „3M-Farm”, APLP nr. 54/197 în gestiunea căruia se află blocul locativ de pe str. A. Russo 18/1, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Paraschiv împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii SRL „Studiogold”, SA „Estodor-Com”, SRL „Star Kebab”, SRL „Stilhol”, SRL „3M-Farm”, APLP nr. 54/197 cu privire la obligarea debrânșării de la rețeaua de alimentare cu apă și încasarea prejudiciului moral.

La data de 27 decembrie 2017, SRL „Studiogold”, reprezentată de avocatul Veaceslav Botnari a depus cerere privind emiterea unei hotărâri suplimentare, prin care instanță să se expună asupra cheltuielilor de asistență juridică suportate de SRL „Studiogold”.

Prin încheierea din 28 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost respinsă cererea SRL „Studiogold” privind emiterea unei hotărâri suplimentare.

La data de 26 decembrie 2017, Andrei Paraschiv a declarat apel și a solicitat casarea hotărârii din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea să fie admisă.

La data de 10 ianuarie 2018, SRL „Studiogold”, reprezentată de avocatul Veaceslav Botnari a declarat apel și a solicitat casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1 200 de lei. Concomitent a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 28 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Andrei Paraschiv. A fost admis apelul declarat de către SRL „Studiogold”. A fost casată parțial hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Andrei Paraschiv împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii SRL „Studiogold”, SA „Estodor-Com”, SRL „Star Kebab”,

SRL „Stilhol”, SRL „3M-Farm”, APLP nr. 54/197 cu privire la obligarea debransării de la rețeaua de alimentare cu apă și repararea prejudiciului moral. Au fost încasate de la Andrei Paraschiv în beneficiul SRL „Studiogold” cheltuielile de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 1 200 de lei. În rest, hotărârea a fost menținută.

La 10 aprilie 2018, Andrei Paraschiv a depus cerere de revizuire a deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Andrei Paraschiv împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

La data de 27 iunie 2018, Andrei Paraschiv a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a solicitat casarea deciziei cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiată și ilegală decizia instanței de apel, deoarece cheltuielile de asistență juridică se compensează doar părții care a avut câștig de cauză, dar nu și altor persoane.

A reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 27 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acestor acte de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 27 iunie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că argumentele expuse de Andrei Paraschiv din cererea de recurs nu se încadrează în nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Paraschiv ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Paraschiv.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat